

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. V. H.** proti žalovanému: **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny**, Špitálska č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo AA/2009/12624/6435/OISS z 1. apríla 2009, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 4. marca 2010, č.k. 6S/69/2009-30, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4. marca 2010, č.k. 6S/69/2009-30, **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e.**

O d ō v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. AA/2009/12624/6435/OISS z 1. apríla 2009 a nepriznal mu právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že predmetným rozhodnutím žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Michalovciach č. 2009/351 z 26. januára 2009, ktorým v zmysle § 36 ods. 2 písm. d), ods. 3, ods. 5 písm. c) zák. č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti v znení neskorších zmien (ďalej len „zákon o službách zamestnanosti“) dňom 14. januára

2009 vyradil žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie na dobu troch mesiacov s tým, že bude zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie na základe osobného podania písomnej žiadosti o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie po uplynutí tejto doby.

Krajský súd poukázal na to, že žalobca ani v odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu ani v žalobe neuviedol žiaden vážny dôvod nedodržania povinnosti, ktoré pre neho ako uchádzača o zamestnanie vyplývajú z § 34 ods. 7 zákona o zamestnanosti. Čo sa považuje za vážny dôvod nedodržania povinnosti uchádzača o zamestnanie, je upravené v ustanovení § 36 ods. 4 zákona o zamestnanosti. Podľa názoru krajského súdu dodatočné oznámenie prvostupňovému správne orgánu, že z dôvodu nevyplatenia dávok v hmotnej núdzi a ich vybavovania sa žalobca nezúčastní hlásenia dňa 14. januára 2009, čo žalobca oznámil po uplynutí zákonom vyžadovanej trojdňovej lehoty, nie je takým vážnym dôvodom. Odcestovanie do Košíc dňa 14. januára 2009 na účely osobného preverenia si pracovnej ponuky v spoločnosti E. s.r.o. K. krajský súd nepovažoval za vážny dôvod nedodržania povinnosti, pričom taký dôvod nie je uvedený ani v ustanovení § 36 ods. 4 zákona o zamestnanosti. Krajský súd konštatoval, že ak si žalobca chcel sám osobne preveriť pracovné podmienky u oznámenej mu spoločnosti, ktorá mala mať voľné pracovné miesto, mohol si na vycestovanie zvoliť iný deň a nie deň, na ktorý si vopred s odborným poradcom ústne dohodol ďalšie hlásenie sa na úrade práce. Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru o zákonnosti postupu a rozhodnutia správnych orgánov.

Rozsudok krajského súdu napadol žalobca včas podaným odvolaním. Žiadal, aby ho odvolací súd zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Namietol, že súd konal v jeho neprítomnosti a nepoučil ho o obsadení senátu ohľadne prípadnej námietky zaujatosti. Krajský súd v rovnakom zložení senátu aj v iných žalobcových veciach urýchlene rozhodol rovnakým spôsobom, nevypočul ho, ignoroval ho, porušil jeho práva uvedené v § 115a OSP. Konanie senátu nesleduje nijaký legitímny cieľ, poškodzuje žalobcu na jeho právach, diskriminuje ho a má podozrenie, že je to pomsta za námietku zaujatosti. Uviedol konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie zákona, ale krajský súd ich za jeho osobnej účasti nepreskúmal. K veci namietol, že sa hlásil telefonicky u p. M.N., pričom aj telefonický kontakt je osobný a on osobne telefonoval. Pán N. ako úradník sa s ním osobne nekontaktoval. Žalobca poukázal na vyjadrenie žalovaného z 25. augusta 2009 o tom, že občan nemá povinnosť, ale právo byť vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, čo podľa názoru žalobcu korešponduje s tým, že postupom úradu bolo porušené jeho právo. Postupom

úradu bol diskriminovaný na svojich právach. Úrad neprekvalifikoval, že je v hmotnej núdzi zo subjektívnych dôvodov, a preto mu dávku v hmotnej núdzi nevypláca po dobu dvoch mesiacov. Úrad vo veci tiež rozhodol bez toho, aby ho predvolal k prejednaniu veci a vec rozhodol v jeho neprítomnosti, pričom nevysvetlil, prečo nepoužil autoremedúru, ak ju pripúšťal a bol na jej použitie zákonný dôvod. Žalovaný vo vyjadrení z 25. augusta 2009 uviedol, že nevie posúdiť, prečo úrad nevykonal o ponuke práce žiadny preukazný záznam.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zo 17. mája 2010 navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil. Uviedol, že žalobca bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 30. mája 2006, t.j. pred viac ako tromi rokmi. Túto dobu vedenia žalobcu v evidencii uchádzačov o zamestnanie možno označiť za dostatočne dlhú na to, aby si uchádzač o zamestnanie bol vedomý nielen svojich práv, ktoré mu vznikajú zo zákona o službách zamestnanosti, ale aj povinností, ktoré mu daný zákon ukladá. Jednou z týchto povinností bola aj povinnosť žalobcu dostaviť sa na kontakt v rámci Individuálneho akčného plánu dňa 14. januára 2009, dohodnutý s odborným poradcom, ktorý vzal na vedomie a potvrdil podpisom. Povinnosťou dostaviť sa na takto dohodnutý kontakt je osobné dostavenie sa na úrad, t. j. fyzická prítomnosť, nakoľko išlo o účasť na jednom z opatrení odborných poradenských služieb. Nestačí telefonický. Skutočnosť, že postupom úradu bolo porušené právo, žalobca nekonkretizuje, keď cituje vyjadrenie žalovaného z 25. augusta 2009. Autoremedúra v zmysle ustanovenia § 57 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa uplatní len v prípade, že správny orgán odvolaniu účastníka konania vyhovie v celom rozsahu. Vzhľadom k tomu, že skutočnosti, ktoré tvoria obsah odvolania, takými neboli a žalobca napriek písomnej výzve žiadne iné skutočnosti /dôkazy/, ktoré by boli rozhodnými pre využitie tohto inštitútu nepredložil, nebol dôvod na autoremedúru. Ak by zo strany úradu dňa 14. januára 2009 bola žalobcovi ponúknutá práca, ako to v odvolaní tvrdí, bol by o tejto skutočnosti vykonaný zápis v zázname o kontaktoch uchádzača o zamestnanie. K uvedenému však nedošlo a ani nemohlo dôjsť, pretože žalobca svoju neúčasť na úrade dňa 14. januára 2009 nepoprel a sám v odvolaní uviedol, že na úrad sa nedostavil, lebo mu nebola poskytnutá dávka v hmotnej núdzi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozhodnutia žalovaného a rozsudok krajského súdu v rozsahu odvolania v medziach žaloby, odvolanie prejednal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť.

Zo súdneho spisu vyplýva, že žalobca podaním z 2. marca 2003, doručeným krajskému súdu až po pojednávaní dňa 5. marca 2010, namietal, že členom senátu, ktorý má vo veci rozhodnúť, je aj JUDr. P.N., ktorý bol už viackrát vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, týkajúcich sa žalobcu. Namietol tiež, že nepozná zloženie senátu, a preto do termínu pojednávania nemohol podať prípadnú námietku zaujatosti sudcov. V odvolaní voči rozsudku namietol, že vzhľadom na okolnosť, že JUDr. P. N. je kolegom členov senátu, dlhé roky sa stretávajú, poznajú a obedujú spolu, má vážne pochybnosti o ich nezaujatosti a objektívnosti a uvedený senát ho podľa jeho názoru opakovane poškodil v konaniach vedených pod sp.zn. 6S/133/09, 6S/7/09 a 6S/6/09.

V správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Podľa § 246b ods. 1 OSP pri preskúvaní rozhodnutí a postupov správnych orgánov v konaní o žalobe podľa druhej hlavy piatej časti OSP sudy konajú a rozhodujú v senátoch zložených z predsedu a dvoch sudcov.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte.

Senát krajského súdu sa skladá z troch sudcov, z ktorých jeden je predsedom senátu. Predseda senátu riadi a organizuje činnosť senátu. Ak má v senáte viac sudcov funkciu predsedu senátu, určí predsedu senátu, ktorý riadi a organizuje činnosť senátu, rozvrh práce (§ 16 ods. 1, 2 zákona č. 757/2004 Z.z.).

Podľa rozvrhu práce Krajského súdu v Košiciach na rok 2010 riadiacim predsedom senátu 6S je JUDr. K., ďalšími členmi senátu sú JUDr. B. a JUDr. M. s funkciou predsedu senátu a JUDr. P.N. Z rozvrhu práce nevyplýva kľúč, podľa ktorého sa veci rozdeľujú na rozhodnutie konkrétne určeným trom členom senátu 6S krajského súdu. Aj keď podľa rozvrhu práce mal senát 6S štyroch členov a vzhľadom na dočasné pridelenie JUDr. B. na výkon funkcie na Najvyššom súde SR (od 1. januára 2009 do 30. júna 2009) bol senát 6S v čase

napadnutia veci na krajský súd de facto trojčlenný, bolo potrebné v rozvrhu práce spôsobom vylučujúcim akékoľvek pochybnosti určiť, ktorí traja členovia senátu sú v konkrétnej veci oprávnení konať a rozhodnúť. Členom senátu 6S je aj JUDr. N. Podľa pokynu riadiaceho predsedu senátu, JUDr. K., bola vec pridelená JUDr. N. (každá tretia vec), tento však ako člen senátu vo veci nakoniec nerozhodoval. V spise krajského súdu sa nenachádza rozhodnutie o vylúčení JUDr. N. z prejednávania a rozhodovania veci a nie je teda podklad na záver, že vo veci rozhodol správne obsadený súd. Z uvedeného dôvodu odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. g/ a ods. 2 OSP v spojení s článkom 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude krajský súd postupovať v zmysle vyššie naznačeného ako aj podľa § 15 v spojení s § 14 OSP a až potom vec znovu prejedná a rozhodne. V novom rozhodnutí znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. februára 2011

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková